

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год XXI бр. 33 (2103)

Велико Търново, четвъртък, 18 март 1965 г.

Цена 2 стотинки

ЕДИННИ ЗА ВЕЧНИ ВРЕМЕНА...

В ЛИЦЕТО НА МОСКВА и на Съветския съюз ние имаме не само освободители в миналото, но и верни другари, които искрено и безкористно помагат на нашите народни усилия за изграждане на щастното и доброто бъдеще на нашата страна. С тези думи великият Георги Димитров изрази мислите и чувствата на своя народ, когато на 18 март 1948 година в Москва беше подписан първият равноправен договор в историята на България — Договорът за дружба, сътрудничество и взаимна помощ със страната на Съветите.

17 години от тогава... Години, през които Родната раса, крепна и възмъжава. Договорът беше логична последица от започнатата икономическа помощ на по-големия за по-малкия брат с първия търговски договор между двете страни от 1945 година. Тогава, въпреки че изпитваше остра нужда от стопански ресурси, от машини и съоръжения, от капиталовложения за възстановяване на десетките хиляди разрушени села и градове, Съветският съюз изпрати стотици тонове машини и материали и отпусна на България дългосрочен заем. С този заем ние поставихме основите на нашите промишлени първенци, получихме първите трактори, комбайни и други машини за селското стопанство.

Както пролетният майски дъжд събужда за буен живот стаените сили на природата, така и неспирният поток на съветската стопанска, научна и техническа помощ, попаднал на благодатната почва на народното трудолюбие в зората на нашето движение към социализма, даде възможност да изникнат десетки едри предприятия и хиляди кооперативни стопанства, да растат културата и народното благосъстояние. Нима без помощта на по-големия брат щеше да бъде възможно за 17 години България да увеличи 32 пъти добива на електроенергия, над 34 пъти — производството на средства за производство, повече от три пъти — националния доход, а нейната промишленост да произвежда 15 пъти повече индустриални стоки, отколкото преди войната? Без СССР и 3500-те съветски специалисти щяха ли да израснат Димитровград, Кремиковци, Азототоровият завод край Стара Загора, Нефтопреработвателният комбинат в Бургас, промишленият комплекс „Марица-изток“? Щеше ли Северна България да е покрита с петролни сонди, да имаме чиренския газ и родопските рудници, а по всички краища на Родната ни да са пръснати десетки енергетични каскади?

Опирайки се на историческия договор от 18 март 1948 година, народното правителство разширява все повече търговските отношения между двете страни. Обемът на търговията днес е увеличен над 7,5 пъти в сравнение с 1945 година и на СССР се падат над 53 процента от целия външнотърговски оборот на страната.

За 17 години благодарение на съветската помощ от чисто аграрна страна България прерасна в индустриален износител. В Съветския съюз нашите индустриални произведения намират широк и устойчив пазар. Миналата година младото българско машиностроение достави на СССР машини и съоръжения за близо 150 милиона рубли. В асортимента на тези стоки влизат непознати за стара България изделия, като електродвигатели, електротелфери, електрокари, кораби, стругове. И само това ли?

Нови 300 милиона рубли дългосрочен заем ни отпусна миналата година братската съветска страна. А това са нови десетки предприятия, буин планински реки, обуздани в камъта и бетон, нови рудници в богатата гръд на родната земя, хиляди машини за плодородните поля.

И, ако днес народът на трудова България може спокойно да се радва на гигантските плодове на своя двадесетгодишен труд, това е, защото на стража на мира стои със своята икономическа и военна мощ неговият най-верен съюзник и по-голям брат — великият Съветски съюз.

Един човек, една отделна личност могат да забравят оказаната им безкористна помощ, обаче един цял народ — никога! Българо-съветската дружба, близка от глъбините на вековете, няма да пресекне никогата. Тя ще се превърне във все по-плъноводна река, защото в нея се вливат всекидневните дела на нашето общо движение към мечтата на човечеството — комунизма.

„Борба“ интервюира

Готови сме да посрещаме гости

Нашият чуден град, нацнал на бреговете на Янтра, предизвиква възхищението на всеки, който го посети. Чужденецът, когато дойде в България, иска непременно да види красотата на Велико Търново.

Представител на редакцията се срещна с директора на ДСП „Балкантурист“ — клон Велико Търново д-р Марин НЕДЯЛКОВ и разговаря с него по въпросите, свързани с подготовката по посрещането на гостите през настоящата година.

на центъра на пътя София—Варна. Затова и тук спират всички групи. Така, например, през миналата година в хотела бяха отседнали около 60 000 гости, близо половината, от които чужденци.

Заедно с тези, които не са нощували, общият брой на чужденците, гостували в града надминава 70 000 души. Беседвал съм с мнозина от тях. А и в тетрадката за отзиви са записани техни мисли. И мненията на всички са единодушни — „Велико Търново е омаен, дивен град!“.

Има дори случаи, когато чужденци идват тук да „прекарат почивката си.“

ВЪПРОС: Задоволяват ли технически нужди?

ОТГОВОР: В началото на февруари в София имаше съвещание

ОТ ПРОИЗВОДСТВЕНАТА практика на чешките стопанства в окръга е доказано, че ранната сеитба на захарното цвекло оказва благотворно влияние за получаване на високи и постоянни добиви. Рано засетите семена поникват задръжко и изпреварват появата на цвекловите хуботници и плевелната растителност. Създават се условия за по-ранното и ускорено прореждане на цвеклото в момент, когато трудовото напрежение в селското стопанство е по-малко.

Затова сега механизаторите в окръга следва да използват всеки благоприятен час за качествената сеитба на подготовката на почвата и сеитба в скрътени срокове. На чистите от плевели почви е достатъчно само брануване, а заплевелите и корясали почви трябва да се культивират на дълбочина — 5—6 см, със

следващо брануване. За предпочитане е да се използват „лапчатите“ брани за едновременно култивиране и брануване, каквито вече много стопанства си реконструират.

Дългогодишният опит при сеитбеното въвеждане в редовете по 10—12 кг за декар градулиран суперфосфат се равнява по ефект на 20—25 кг за декар внесени при сеитбата на цвеклото.

бена обработката на почвата. Ето защо и това мероприятие трябва да се има в предвид.

При сеитбата на цвеклото е необходимо първият проход на сеялката да се прокара под жалон. Това е важна препорука за строго праворедовата сеитба, което ще създаде условия за механизирани на

внесените югославски сеялки, наличните зеленчукови СОН—2,8, СОСШ на самоходни шасита, лещичковите редосеялки или обикновените зърнени редосеялки, като на последните се поставят ограничителни на ботушите или на дисковете, за по-плътното въвеждане на семената в почвата.

Филип Филипов от Общественият редакция на в. „Борба“ в с. Карансен

ПОЛЕТО СЕ СЪБУДИ

Кооператорите и механизаторите от ТКЗС „Г. Димитров“ — Карансен са отново на своя трудов пост. От собствен опит те знаят, че нолото по навреме извършат селскостопанските задачи, толкова по-гарантирани са добивите от културите.

Подхранването на есенните започна преди още снегът напълно да се е стопил. За механизаторите от бригадите на Георги Савов и Георги Рашков от Карансен, на Любен Иванов и Никифор Манолов от Сломар най-подходящото време за работа беше сутрин рано — от 4 до 8 часа, докато земята е още скочана и посевите не се закалват, Влагосъдържанието на това те

първи в стопанството приключи с подхранването на есенниците.

Досега са подхранени общо 18 436 декара, от които 16 000 декара пшеница. Изпълнението на това агротехническо мероприятие е вече към своя край.

Освен това в момента уселено се извозва оборски тор за зеленчуковите градини. Започна и пръскането на овошните дръвчета, резитбата на маточниците. Предстои и резитбата на лозята.

Със затопляне на времето полето отново се събуди. Ежедневно на работа излизат над 1100 кооператори и механизатори.

Филип Филипов от Общественият редакция на в. „Борба“ в с. Карансен

СЕИТ И ЗАХАРНО ЦВЕКЛО

Механизаторите от ТКЗС Джулиница вече засяха 500 декара овес, 700 декара фуражен грах и 200 декара грах за зелено. Това им позволи вчера да започнат сеитбата и на захарното цвекло. За един ден са засети 100 де-

кара. Тракторните бригади в Ново село, Балван и Капиново сеят овес и леща, а във Велчево и слънчоглед.

(по дописки на Е. Енев и П. Станчев)

Заслужена награда

Качеството на коприната, която точат великотърновските свалоточачки отдавна е известно сред предприятията, които работят с нея или пък я изнасят. През юбилейната 1964 година социалистическото съревнование тук, както навсякъде, получи широк размах. Обаче качеството беше един от основните му показатели. Затова и годината приключи с голямо преизпълнение из плана за първокачествената продукция.

Преди няколко месеца бригадите на Стефка Димитрова и Елена Лазарова и още осем ра-

ботнички за своята работа получиха червения паспорт. Сега, когато се прецени работата на целия колектив, неговите успехи в социалистическото съревнование и борбата за високо качество, предприетото заслужено стана носител на паспорта на трудовата слава.

ИЗПЪЛНИХА ТРИМЕСЕЧНИЯ СИ ПЛАН

Колективът на цеха за дървесни плоскости при ДИП „Елба“ в Еленови изпълни тримесечния си план към 16 март. До края на тримесечието ще се произведат още 50

На сирийско-израелската

граница

ДАМАСК, 17 март (ТАСС) — Вчера на сирийско-израелската граница е станал нов инцидент. В комюникето по този повод разяснява, че израелски танкове, подкрепени от военни подразделения на израелската армия, проникнали в район, разположен срещу Еака. Тракторите започнали да разорават арабските земи в този район. Представители на Международната комитетия за примирение ги помоли да прекратят работата и да се върнат на полето. След това сирийската страна открила огън срещу израелските танкове.

Това е четвъртият пограничен инцидент от началото на този месец на границата на Сирия с Израел, който и досега се наблюдава в положение на война с арабските страни. (БТА)

„Мръсната война на Америка“

БОН, 17 март (ТАСС) — „Непопулярност на американците, омраза от страна на населението към тях, терор на правителствените войски — така изглежда днес Южен Виетнам“ — пише западногерманският журналист Валтер Лео, чийто репортаж „Мръсната война на Америка“ е

публикуван в списание „Шерн“. Изявлението на официални лица на САЩ, че Северен Виетнам се намесва в работите на Южен Виетнам, авторът на репортажа нарича „американски тезис“, в който няма нито дума истина“. Войната в Южен Виетнам, подчертава той, е Война за независимост.

Не някой друг, а американците и сайгонските политици, подкрепени от тях, нарушиха жевенските споразумения, предвиждащи да се произведат избори във Виетнам, и създадоха по 17-ия паралел „железна завеса“, пише Лео.

Разобличавайки мита, че южновиетнамските партизани били снабдени главно с оръжие, доставяно от Северен Виетнам, авторът изтъква, че „защо въстаниците не се снабдяват с оръжие от далечния Северен Виетнам, щом като зад най-близкия завои на пътя се намира пост на правителствените войски, снабден с боеприпаси и оръжие?“

Според мнението на Лео южновиетнамските патриоти печелят победи над правителствените войски, „защото на тяхна страна е населението, защото те водят борба против чужденците, за по-добър социална справедливост“. Авторът на статията призовава американците да направят съответни изводи от този факт. (БТА)

В няколко реда...

В Букурещ е била открита изложба на българското изобразително изкуство, организирана от държавния комитет за изкуство и култура в РНР.

„Незабравими“ страници от историята — така е наречен филмът за започнали стачка на Московското студио за научни филми.

Леонид Брежнев, първи секретар на ЦК на КПСС е приел посланика на Афганистан, доайена на дипломатическото тяло в Москва А. Х. Шахалами.

150 работници от обслужващия персонал на частната авиокомпания „Бритиш юнайтед айруейс“ са започнали стачка на солидарност със стачкуващите механици от същата компания. Стачката на 550 механици, които искат увеличение на заплатите, продължава вече две седмици.

На своята годишна конференция в гр. Майнц Съюзът на студентските дружества в ГФР се е обявил за по-нататъшно развитие на връзките със студентските дружества в източноевропейските страни.

Във Варшава е била подписана полско-италийска търговска спогодба за взаимни доставки на стоки и плащания през 1965 година.

Вчера японското правителство реши да удовлетвори молбата на ръководните енергетически и транспортни компании в страната за повишаване на таксите за електрическа енергия и за пътуване с автобуси. Съгласно решението таксите за електроенергия се увеличават средно с 8 на сто, а за автобусите, — в размер от 15 до 22 на сто. (БТА)

М. МАНОЛОВ

ОТ 10 МАРТ ДО 10 АПРИЛ

МЕСЕЦ НА ТРАЙНИТЕ НАС(Л)АЖДЕНИЯ

НАВЪРШАВАТ СЕ 20 години от героичната Дравска епопея. Само за 15 дни Първа българска армия по-лаза небивал масов и личен героизъм. С това тя се оказа достойна за високото доверие, което ѝ гласува Съветското правителство да участва в състава на славната Съветска армия и да даде своя скромен принос за окончателния разгром на фашистка Германия.

Кръвта на българските и съветските воини-богатири, оросила през тези мартовски дни обширните поля на унгарската нива, защитари на навеки нерушимата българо-съветска дружба. Наред с това, Дравската епопея спомогна за по-пълното овладяване на всепобеждаващото съветско военно изкуство, което послужи като основа при обучението и възпитанието на Българската народна армия, както във военния, така и в мирния период. В хода на войната, поради ожесточената съпротива на немците, на много места се водиха ръкопашни боеве. В тях, рамо до рамо, се биеха съветски и български бойци. И както на легендарната Шипка, така и тук, в Унгрия, те показваха чудотворен подвиг и готовност за саможертва.

Ремисът Гочо Гочев от Старозагорско доброволно при-прива отгледаното на другите си. Тежко ранен, губещ съзнание, той отбива немската атака. Накрая ляга върху последната бомба и загива със смъртта на храбрите.

Седма рота от 11-и Сливенски полк е полуобкръжена. „Ще се бием до край. Нито крачка назад!“ — вика командирът на ротата поручик Лазаров.

Бойците Георги Томов и Атанас Буров, останали сами срещу врага, бързо сменяли местата си и стреляли с каквото на-перят. С това храбрите позволили на ротата да се организира за отбрана на по-заден рубеж.

... С „ура“ вървеше всеки воин, взвод и рота, „Ура“ край Мур и Драва ден и нощ гърми.

НА ГОДИШНИТЕ КОНФЕРЕНЦИИ В ПАРТИЯТА

ДВА СЕРИОЗНИ ПРОБЛЕМА

ОТЧЕТНО-ИЗБОРНАТА конференция на великотърновската градска партийна организация показа големия напредък в развитието на промишлеността, транспорта, строителството и търговията в града, успехите в областта на културата и здравеопазването. Както в доклада, прочетен от първия секретар на комитета Димитър Петров, така и в изказванията на 17-те делегати, бяха приведени много данни, които убедително потвърждават това.

И в доклада, и в изказванията се сочеха добре предстоящите задачи, правеха се опити да се подкажат по-ефективни средства, за да се подобрят още повече ръководството на стопанския и политическия живот в града, да се създадат условия трудовите колективи да отговорят на всена-родната задача за произвеждане на повече чиста продукция за по-голям дял в националния доход на страната.

Но в този общ правилан тон прозвучаха някои твърде успокояващи мнения, които в никакъв случай не ще съдействат за решаването на два много сериозни проблема пред градската партийна организация.

Директорът на Радиозавода Димитър Дилов, като сподели пред конференцията усилията на партийната организация за подобряване стопанската и политическата дейност в завода, заяви, че „все по-успешно произведените радиоприемници отговарят на световните стандарти“. Но реплика на члена на ЦК на БКП и първи секретар на Окръжния комитет на Партията Димитър Стоичков „на какво се основават такива заключения и кой дава по-

„Ура“ бе зов, бе вик мъжествен на живота, на жадната за свобода и мир земя.

В резултат на кръвопролитните боеве, продължили от 6 до 19 март 1945 г., Първа българска армия ликвидира опитите на противника да излезе във фланг и тил на Трети украински фронт. Поради това Дравската епопея влезе в историята като символ на героизма и непобедимостта на българския народ, като проява на великата българо-съветска дружба.

Но, Дравската битка спомогна и за установяването на братска дружба и между унгарския и българския народи. Не само на бойния, но и на трудовия фронт, българските бойци показаха пример на коректно държане, човечност и истинска братска помощ. Младши сержант Тома Димитров е изорал на един селянин 128 декара земя. Бригада от 15 бойци изсякла 400 куб. метра материал за държавна на училище в с. Хенга. Трима войници за една седмица са пуснали в движение валецова мелница край гр. Капошвар. Стоици са примерите в това отношение. Затова извоюваната с много кръв свобода за дължава днес българския и унгарския народи да работят още по-дружно в интереса на благото на социалистическите страни.

Днес, когато целият български народ чествува 20-годишнината от Дравската епопея, героите, паднали за свободата на милата ни Родина, не са забравени. Те не са между живите, но техните дела вдъхновяват за боен и трудов героизъм синовете и дъщерите на нашия народ. Техният пример ще остане вечно в сърцата на трудовете хора и на бойците и командирите от Българската народна армия и ще им посочва правилния път към комунизма, по който нашето Отечество върви с бързи и уверени крачки.

Вечна прослава на героите от Драва!

на Радиозавода. Те идват не само от тройното увеличаване на програмата му за 1965 година, а и от задачата да се усвоят пробните серии и по-нататъшното редовно производство на 8 нови радиоприемника. А като се вземе под внимание големият брой нови работници, както и някои недостатъци в ритмичното снабдяване с радиодиагностика, отговорността на партийната организация и ръководството се увеличават многократно. Трябва да се реши въпроса за квалификацията на хората, да се подобри работата със специалистите, да се направи всичко, което, радиопроизводството в нашия град да завоюва все нови и нови успехи.

Голямо внимание в изказването си др. Стоичков отдели на проблемите, свързани със строителството в града. Той посочи, че Градският комитет и Градският народен съвет се занимават много с въпросите на строителството. Те проявяват инициатива и настойчивост за увеличаване на капиталните вложения, но същата упоритост липсва при ръководството на строителството. Градският комитет и Градският народен съвет не обезпечават необходимото ръководство на Стройрайона, не е обезпечена такава партийно-политическа работа сред строителите, която да помага за бързо отстраняване на недостатъците, за да се осигури ритмично изпълнение на строително-монтажните работи.

Критичните бележки и направените предложения не може да не намерят място в многоотна-сната дейност на градската партийна организация, която има достатъчно сили да изведе трудещите се от Велико Търново към още по-големи успехи през 1965 година, да осигури високо качество на произведените изделия и още по-добро ръководство на строителството.

Иван КОЛЕВ

ПОЛЗАТА МОЖЕШЕ ДА БЪДЕ ПО-ГОЛЯМА

ДА СЕ ОБЪРНЕ внимание главно на въпросите на икономиката от годишната конференция на градската партийна организация в Горна Оряховица, състояла се на 12 март т. г., бе напълно естествено и задължително. Горна Оряховица е икономически център на нашия окръг, в който има предприятия от национално значение (ОДСП „Българска захар“, ж. п. управление), междукръжния, окръжния и местния. И въпросите на икономиката намериха заслужено място както в доклада, така и в изказванията. Успехите в промишлеността, железопътния и автомобилния транспорт и строителството през 1964 година са безспорни. Те бяха ярко подчертани. За тях не е нужно да говорим.

В своето изказване пред делегатите и гостите секретарят на Окръжния комитет на БКП Димитър Туджаров изтъкна, че е много важно да се посочва как партийните организации с партийни средства и методи осигуряват изпълнението на плана, на стопанските задачи.

Когато казваме това, другарят Туджаров имаше пред вид болшинството от изказванията. Излизат на трибуна секретари на заводски партийни комитети, на първични партийни организации и започват да дават отчет, не партийни, а чисто стопански. Даже в изказването на директора на Промкомбината Петко Даракчиев имаше повече партийен елемент, отколкото в изказванията на много партийни секретари, като Георги Дрumeв (Стройрайона), Атанас Цеков (ДЗЗ), Тодор Филипов (Общарска кооперация) и други. А можеше ли, например, другарят Атанас Цеков да анализира

внатата на партийната организация при ДЗЗ за някои неблагоприятни кампании или по други въпроси? Можеше и беше да бъде много поучително и полезно за всички. Можеше ли другарят Атанас Маричев, секретар на партийната организация в Завода за микрофери, да говори за форми и средствата на партийната организация в помощ на усвояването на новото производство, в борбата за здрава трудова и производствена дисциплина? Можеше и беше нужно.

Въобщо повече от изказванията носеха отпечатъка на шаблоната от миналото, имаха типичен отчетически характер, не разработваха основните проблеми, не посочваха пътища за решаване на главните задачи. И това след Майския пленум на ЦК на БКП, който ясно постави задължението пред партийните ръководства и организации, пред всички комунисти да воюват против шаблона, за творческо обсъждане на цялостния живот през призмата на партийно-организационната и партийно-политическата работа.

Съвсем другояче прозвуча изказването на секретаря на първичната партийна организация при клона на ДАП Иордан Владоу. Той действително се изказа като партийен секретар и неговите думи бяха изцяло пропити от духа на Майския пленум на ЦК на БКП. Той говори какво отражение са дали решенията на пленума сред колектива.

Секретарят на първичната партийна организация в четвъртият квартал Кръстю Ковачев направи критика на доклада за недостатъчната разработка на въпроса за авангардната роля на партийните организации и комунистите. Той подчерта, че вече се чувства прелом в идеологическата работа, че интересът на трудещите се към политическата дейност на

Случка край Драва

МОМЧЕТА, кой желее да премине реката и да залови пленник?

Мълчание изпълни задушния и тесен блондаж. Стана така тихо, че се чуваше как вълнеше студеният мартовски вятър над унгарската нива.

— Аз ще ида! — обади се Симо — железничарят.

Той се надигна бавно, наложил кепето и прекара ръце по спаряженото си. Под едрите му вежди нежно гледяха големи черни очи. Негърснатото кръгло лице издаваше твърдост и решимост. От другия край на нара се чу кашлица.

— Симо, и аз съм с тебе! — просто каза бай Лазо.

Остагналият се спогледаха.

„Комунистите!“ — помисли безпартийният Георги Загорчето. — Пак те първи! А ние какви сме? Българи ли сме?”

Той стана енергично и силно извика:

— И аз да ида, господин поручик!

Ротният се усмихна. Но трябваше още един. Затова и мълчеше. Бойците разбраха. Изведнаж всички станаха.

— Още един! — развълнувано проговори ротният.

Без да каже нещо, напред излезе русокосият здравяк Илия.

Ротният ги огледа със задоволство. Редом с опитността и възрастта стояха младостта и силата.

— Да вървим! — лаконично заповяда той.

Цял следобед бойците наблюдаваха и изучаваха отсрещния бряг. Вечерта, когато месечината се скри зад голям облак, лодката отплува. Гривата се движеше тихо и анимално. Беше изминала около триста метра, когато Симо чу немски говор. Бойците мигом задегнаха. С плъзгача те се приближиха към окопа. Когато го достигнаха, разочаровано изгледаха гърбовете на двама немци, които отминаха надолу. Без да искат, четиримата се събраха вкупом.

— Сега как? — попита задъхана Георги.

— Както каже бай Симо! — обади се Илия.

Откъм зорния край на окопа пак се чу немска реч.

— Пресни се! — заповяда Симо.

По траншея вървяха тримъ немци. Вторият беше с офицерски отличия.

Подполковник Л. РАЧЕВ

ПО ПЪТИЩАТА НА ВОЙНАТА

ИЗ ОПИТА НА ЧЕХОСЛОВАКИЯ

НОВАТА СИСТЕМА ЗА ПЛАНИРАНЕ И РЪКОВОДСТВО

ТАЗИ ГОДИНА в Чехословакия ще се пристъпи към постепенното въвеждане и проверяване на практика на новата система на планиране и ръководство на народното стопанство. Новият начин на планиране и последователното прилагане на социалистическите стопанско-парични отношения са същността на тази система.

В областта на планирането ще бъде известена досегащата практика, според която на предприятията се даваха нареждания по административен път от горе — надолу. Държавната планова комисия, през министерствата, та до самите тях. В бъдеще централните планови органи трябва да се занимават само с големите икономически въпроси, т. е. с основната структура на стопанството.

В новата система изтъква ясно значението на перспективните планове за всички стени на управлението. Това означава, че отрасловото предприятие ще изработва перспективните планове на своя отрасъл, министерството — своите, а Държавната планова комисия — на цялото народно стопанство.

В организацията на промишлеността най-важното изменение ще бъде създаването на така наречените отраслови предприятия или отраслови търгове, които ще отговарят за техническото развитие на поверения им отрасъл, за снабдяване на народното стопанство с произведените на съответния отрасъл и за правилното стопанисване на поверените им средства. Отрасловите предприятия или търгове, евентуално комбинати, ще бъдат най-висшите самостоятелни икономически (на стопанска сметка) единици, които при управлението на производството максимално ще използват икономическите фактори (печите, кредит, печалбата, надниците и т. н.). Централното икономическо управление ясно ще се отличава от управлението на предприятието на стопанската сметка, при което разходите ще зависят от приходите.

От централните управляващи органи предприятието или търстът

Заедно с трудовете хора

Този ден в свинефермата беше особено оживено. На производствена практика дойдоха комсомолците от 8 клас на Основното училище в с. Павел с преподавателката си Недка Димитрова.

Бяха разпределени по трима към всеки гледач. Участваха в храненето на свинете и при почистването на бокосвете. Особено се отличиха с трудолюбие си секретарят на дружеството — Димитър Калущков и комсомолците: Димитър Цвятков, Митка Здравкова, Па-рижко Христов, Йорданка Ве-

Механизацията в ТКЗС — Джулюница

Нашата проверка в ТКЗС „Георги Димитров“ — Джулюница започна от ремонтната работилница, намираща се в централния стопански двор. Преди да пристъпим прага на работилницата изпитавме много приятно чувство. И този път техниката беше в действие. По пътя вече сновяха намионни и трактори с ремаркета, натоварени с обсорни тор, със слама за зеленчуковите градини. В бригадите станаха бяха останали само хората, които работеха по някои приспособления, за да се използва тази година техниката още по-добре.

Разменихме мисли с главния инженер Рашко Радков, който току-що се бе завърнал от Горско Ново село и Сливница и се отправихме към работилницата.

Отдалече да е леко

БРОЯТ НА ТЕХНИЦИ-

ТЕ в работилницата не е голям, но успехите им са добри. Всяка работа отдалеч се предава. В деня на проверката се оказа, че има само два трактора „Д-35“ и „ДТ-24“ за ремонт. Предстоеше да извършат ремонт и на няколко намионни. Надвесени над машините, работниците бързат да ги ремонтират, защото наблизиха пролетно-техническият преглед на автотранспорта.

Тук не е забравена и подготовката на помпните станции. Оксиенитът Атанас Ангелов и помпните Атанас Трифонов и Кольо Георгиев изработваха за тях металически тръби.

Отправихме се към бригадин стан, където се срещнахме с бригадин механик Димитър Михайлов, тракториста Стефан Попов и други механизатори. Освен новото самоходно шаси „СШ-22“ други трактори там нямаше. Престояването в бригадин стан на шасито беше свързано с поставянето на ново приспособление за пръскане на домати на колове и слети култури.

В канво се състои това приспособление?

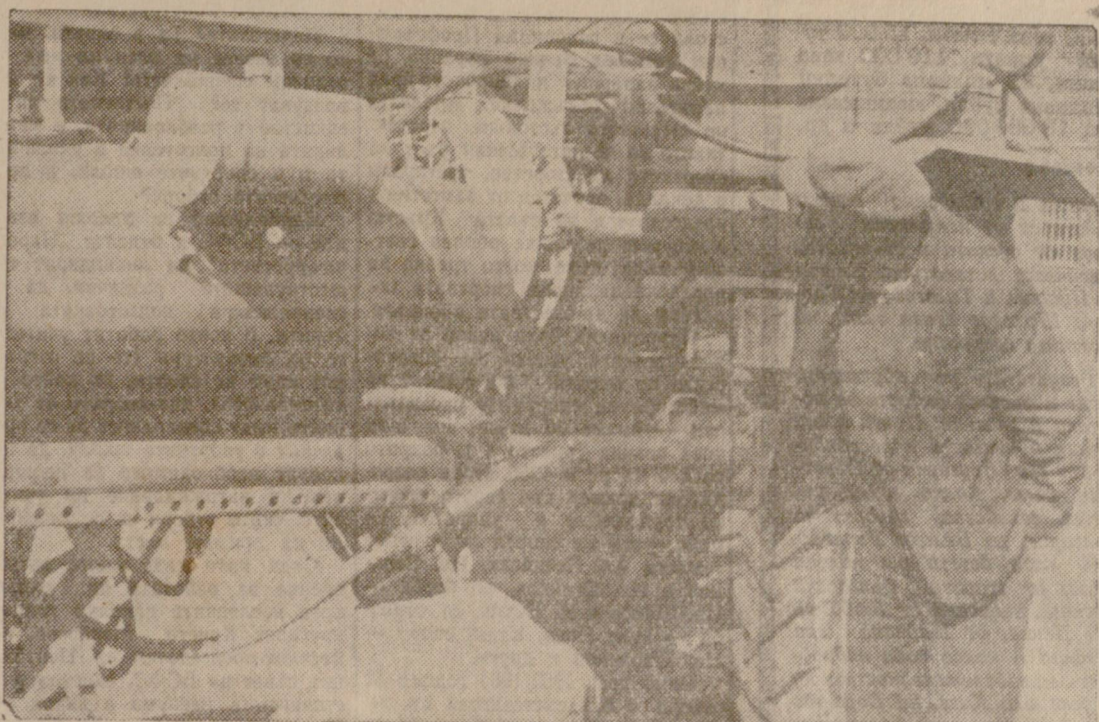
На шасито е монтирано „ГАН-8“ в комбинация с вентилаторно приспособление на „ОНК“. Така приспособено шасито позволява да се пръска и домати на колове, като двата реда, над които минава, ще бъдат на телена конструкция.

Ремонтът на прикличия инвентар в този и другия бригадин стан е приключил. Всяко желано тяло, всеки детайл на култиваторите, на редосеялките, на изработените в стопан-

ството листоподемници, необходим за обработката на захарното цвекло, са боядисани.

Хубава е и уредбата на бригадин станове в Горско Ново село и Сливница. Квадратно-гнздовите селки „СКГН-6“ и „СКГН-6А“ и приспособленията към тях за едновременно сеитба на царевича и фасула и тази година ще се използват.

Констатацията по отношение на ремонта е, че остават да се поправят само два комбайна от общо 5 и една вършачка, да се довърши ремонта на един викидроуер.

Новото приспособление на шаси „СШ-22“ за пръскане на домати на колове. На снимката: Инженерът Рашко Радков и бригадин механик Димитър Михайлов правят преглед на инсталацията.

Във фермите не е така

ТЕХНИКАТА в животновъдството на стопанството не е много. Механизирани са само някои процеси и то само в краевефермата в село Джулюница. Бедата се състои и в това, че някои от наличните съоръжения не се използват. Така, например, в момента работи само доилната инсталация тип „Рибена кост“. Доилният агрегат „ДА-3“ е изоставен.

Лентите за изхвърляне на обсорния тор тук се използват. Недостатъкът при тях е в това, че са много слаби, планките им се огъват и постоянно се късат.

В плана за технически прогрес е предвидено да се монтират нови два планкови транспортъри за изхвърляне на обсорния тор в преустройките обори в Джулюница. Доставка им, обаче, се забавя, въпреки че са изработени в „Първи

май“ — П. Тръмбеш. Базата в Русе още не ги е приела.

Все в оборите, където става механизирано доенето на крави и изхвърлянето на тора, са поставени автопоилки, които стоят неизползвани по липса на резервни части. Замислено е да се прави преустройство на поилките, но то още не е започнало.

Отговорите не удовлетворяват

В РАЗГОВОР с бригадирите и звеноводи изпитахме, че по въпросите на комплексната механизация в организационно отношение са направени известни промени. На мястото на бригадата за комплексна механизация, която съществуваше две години, са сформирани в Джулюница 7 комплексни звена, които ще обработват царевича — 3310 декара, захарно цвекло — 900 декара, пшеница — 5320 дека-

ра и люцерна — 1930 декара. Положителното в работата е и това, че технологическите карти за културите, предвидени да се обработват от комплексните звена, вече са готови. Заплащането ще се обвърже с крайните резултати. Площите, обаче, които ще се обработват, не са зачислени на комплексните звена, а на бригадите.

В мероприятията за технически прогрес е предвидено да се отглеждат механизирани и зеленчуци. По леховообразовния начин да се отглеждат 500 декара зеленчукови култури. Това е добре. Размерите и състоянието на площите е такова, че е съмнително дали тази задача ще се изпълни докрай. Това идва от там, че и тази година културите не са събрани — разпокъсани са по звена и селници.

Констатацията ни е, че при добро желание може да се извърши машинна обработка на пипера, зело, доматите. Независимо от това, докато не се реши въпросът за концентрацията и специализацията в зеленчукопроизводството, техниката няма да се използва пълноценно.

В Джулюница, въпреки излизането на две самоходни шасита, не е предвидено да се отглеждат домати на телена конструкция. А това може да стане. Препоръката е площите на домоите да се подготвят леховообразово на двуредна телена конструкция с височина 0.65-0.70 м. Върно е, че преди години, когато домоите са били на ниска телена конструкция, не са постигнати очакваните резултати. Но тогава височината на телената конструкция е била 0.45-0.50 м.

Изводът е, че има подходяща база и хора за приспособяване на машините. Липсва друго — подготовката на площите за използване на тези нови приспособления на тракторите. С внедряването на повече техники в животновъдството и в зеленчукопроизводството ще се използват онези резерви, които ще осигурят още по-високи добиви, ще се намалят разходите на труд и средства, а от там ще се увеличи и чистата продукция.

Стефан НИКОЛОВ
Димитър БУРНЕВ

АНДРЕЙКА

ХАЙДЕ, дядо Пеню, ки, стана им пак зеноводка. Пък като сформираме. Беше 1958 година. По кооперативните блокове натежа вашето зено! — това бяха първите думи, които чу дядо Пеню от Нова Върбовка, Ангелка, баща на Андрейка, когато влезе в канцеларията на стопанството, за да се нареди с първите. Каза му ги Митю Гюнев.

И така стана. Заредиха се година, две. Андрейкино зено взе да се споменава из домоите на управителния съвет. Нейните хора мереха сил с най-добрите звена. Раноубудна беше младата жена. Сутрин слънцето още не проблянало на хоризонта, Андрейка със своите дружки поеа към къра. Вечер последни се връщаха. Бяха си казали да спечелят първото място.

Но... една сутрин автобусната кола за града я отнесе далеч от родния край, чак в с. Стаханово — Южна България. Партиятата организация и стопанският актив я изпратиха на едногодишна школа за бригадири. Когато се завърна в зеното, я разказаха всичко от иде до конец какво са правили и какви успехи са завоювали.

Стана земетник-бригадир. Тя беше първата жена в селото на отговорна работа. — Хайде, да е честито! Шом ти ще си ни командирка на полето, победа ще е наша, — поздравяваше я съседката й Радка Маркова.

Трудно беше в началото на Андрейка. Нова работа е това. В зеното беше едно, а това е бригада! Всеки зеновод очаква да му се каже къде и какво да прави, как да постигне. А има и завистливци, които шушукаха тук и там: „Не ще я бде!“ „Ще вдигне белия байрак!“ Но Андрейка не се посрами. Наложил се с упоритостта си, с уменията да работи с хората. Млъкнаха злите езици. Забравиха се омиките и кой на улицата, кой в клуба на бригадата, кой в полето, в стопанския двор, все плаче кооператорите търсеха нейните съвети. От година на година тя се утвърждаваше като добър стопански ръководител. Подкрепяше я и Партията.

Но... кой знае как стана. Андрейка беше осъществила от длъжността заместник-бригадирка. Не се обиди. Върна се в зеното, при своите другари. Тя беше първата жена в селото на отговорна работа. — Хайде, да е честито! Шом ти ще си ни командирка на полето, победа ще е наша, — поздравяваше я съседката й Радка Маркова.

Трудно беше в началото на Андрейка. Нова работа е това. В зеното беше едно, а това е бригада! Всеки зеновод очаква да му се каже къде и какво да прави, как да постигне. А има и завистливци, които шушукаха тук и там: „Не ще я бде!“ „Ще вдигне белия байрак!“ Но Андрейка не се посрами. Наложил се с упоритостта си, с уменията да работи с хората. Млъкнаха злите езици. Забравиха се омиките и кой на улицата, кой в клуба на бригадата, кой в полето, в стопанския двор, все плаче кооператорите търсеха нейните съвети. От година на година тя се утвърждаваше като добър стопански ръководител. Подкрепяше я и Партията.

Но... кой знае как стана. Андрейка беше осъществила от длъжността заместник-бригадирка. Не се обиди. Върна се в зеното, при своите другари.

Иордан Г. ИОРДАНОВ
от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Камен

Повече ранни картофи!

ПРОИЗВОДСТВОТО на ранни картофи е свързано с някои особености, без които е невъзможно да се получи продукция в края на май или началото на юни. Като се има предвид това, необходимо е поотрано да се организира работата за получаване на по-ранна продукция.

Първото мероприятие при производството на ранни картофи е предварителната подготовка на посадъчния материал. Клубените, предназначени за ранно производство, се поставят на рутене в светло помещение в продължение на 30-35 дни в обикновени щайги. Температурата в стаята се поддържа от 10 до 15 градуса Целзий, а влажността на въздуха от 70 до 85 на сто.

Досегашната практика показва, че много кооперативни стопанства спазват тези условия, но същевременно се допускат и редица слабости. Най-често се забавя с рутенето. Няколко дни преди засаждането обикновено се повишава температурата до 18-20 градуса Целзий и по този начин се скъсява периодът на рутенето с 10-15 дни. Изследванията показват, че такива клубени не се отличават с по-ранно клубенообразуване и не повишават добивите. За нормално развитие на растенията и получаване на максимални добиви е необходим период от 30-40 дни. Друга слабост е, че не се поддържа необходимата влажност на въздуха при рутенето. Върховете на клубените на такива клубени са засъхнали. При поставянето им в почвата те поникват по-късно.

Подходящите сортове са ре-

ТЕМИ НА ДЕНЯ

шаващо условие за добиване на по-ранна продукция. С най-къс вегетационен период и ранно клубенообразуване се отличава широко разпространеният у нас сорт „Ерстлинг“ (Първенец). Силната му склонност към израждане, обаче, е пречка за получаване на здрав посадъчен материал във високопланинските райони. Поради тази причина се ограничават и разпространението му в полските райони.

През последните години в Опитната станция по зеленчукови култури — Горна Оряховица бяха проучени нови сортове картофи. От тях с бърз темп на нарастване телото на клубените се отличават сортовете „Саския“ и „Грос-Люзевиц 331/31“. До 25 май „Ерстлинг“ превъзхожда останалите два сорта по добив на декара. От 30 май до 5 юни, обаче, сортът „Саския“ не само, че се изравнява по добив, но и превъзхожда „Ерстлинг“. Характерна негова особеност е по-голямата му устойчивост на израждане, в резултат на което се получава и здрав семе в планинските райони. Към 10 юни сортът „Грос-Люзевиц — 331/31“ се изравнява по добив с „Ерстлинг“ и „Саския“, а на 20 юни ги надвишава значително. Високата продуктивност през втората половина на юни прави този сорт перспективен за ранно производство.

Отглеждането в ТКЗС на тези два сорта, които показват нееднаква ранозреелост, е целе-

сообразно, защото създава по-правилно и равномерно използване на работната ръка и намалява трудовото напрежение.

През есента се извършва изораване на площта на 25 см дълбочина, наторява се с 3000 килограма обсорни тор и 40 кг суперфосфат на декара. Наполеет се прави култивиране и брануване с машини. Присеитбено в браздите се внася органично-минерална смес от 1000 кг на декара. За засаждане се използват клубени със здрави, дебели и дълги до 2-3 см кълки. При извеждането на опитна нива постъпихме така, като засаждахме картофите в най-подходящото за района време — последната десетдневка на март. Самото засаждане извършихме на разстояние 60 см между редовете и 30 см в редовете. През време на вегетацията окопавашме редовно. Преди първото окопаване подхранвахме с 15 кг амониева селитра на декара. Поради достатъчното валежи, паднали през април и май, поливка не се направи.

От голямо значение за получаване на високи добиви е воденето на редовна борба срещу колорадския бръмбар, който през последните години се появи масово в нашия район.

Внедряването на новите сортове ранни картофи и прилагането на висока агротехника може да доведе до значително повишаване на добивите, а от тук и ранното картофопроизводство да се превърне в един високодоходен отрасъл на ТКЗС.

Иордан МИТОВСКИ

научен сътрудник при Опитната станция по зеленчукови култури — Горна Оряховица

Промисленият комбинат в Павликени извършва все повече и по-качествени услуги на населението. Условила нова продукция. Непрестанно се разширява и подобрява работата и в един от по-новите цехове на предприятието — цеха за жаккардови тъкани. Тук се квалифицираха много и добри майстори на хубави жаккардови килими и черги изработени в най-различни красиви съчетания и цветове. В редовете на чешните работилници е и комсомолката Радка Тодорова. При норма 6,5 м на ден, например, Радка изтъкава средно по 8 метра, при високо качество.

Снимка: Ив. Воденичаров

Неотложни грижи за младите птици

За 1965 година в нашия окръг трябва да бъдат отглеждани 1 000 000 пилета в обществени птицеферми, 2 500 000 от частните стопани и само от птицефермите на ТКЗС да се получат 29 000 000 яйца.

Главният лекар и главният зоотехник в ТКЗС — Бяла черква ежедневно осъществяват мерки, за да може през тази година да завоюват високи резултати в птицевъдството. За получаване на добри успехи правят повече и специалните от другите птицеферми.

През 1964 година, въпреки че смъртността на младите птици е с 0.98 на сто по-ниска от 1963 година, при план за кокошките-носачи 360 769 в края на годината те са 98 1 на сто. При наличието на 1 135 510 млади птици през

годината са отпаднали 224 369. Най-ниска смъртност има в птицефермите на ТКЗС Алеково, Павликени и Килифарево, а най-висока — в Долна Липница, Долна Оряховица и Козлово. Носливостта на птиците е повишена от 123 за 1963 г. на 145 яйца за изтеклата година. Редица птицеферми имат доста по-висока носливост от средната — Павликени — 199, Бяла черква — 184, Дъскот — 178 яйца на носачка.

Правилното хранене на носачките, чиято яйцна се зареждат в люпилините, е гаранция за получаване на жизнени пилета. Добрият транспорт и настаняването на малките пилета в подходящи помещения ще по-завоюва да се избегне смъртността още от началото на приемането им. Поради големия брой

пилета в една партия, които не могат да бъдат изравнени по големина, добре е да се комбинират групи в различни помещения. Подхранването със зелена храна, получена по хидропонния способ, осигурява достатъчно витамини, но тук много важно е тя правилно да се подготви. При недостатъчно осветление получената жълта маса съдържа недостатъчно количество каротин.

Добре настанените пилета — в сухи и проветрени помещения — и правилно хранени са устойчиви спрямо редица заразни болести.

Трябва да се мисли и за подготовка на дворечетата към пиларниците. Продължителната зима и влажната пролет могат да станат причина за поява на рахит по малките пилета, ако

не се изкарват на движение и слънце. Наложително е дворечетата да се постелят с дебел слой слама и върху нея да се разхвърля пресен говежди тор. По този начин пилетата ще избегнат контакта с почвата и опасността да се заразят, ще се облъчат от слънцето, ще бъдат снабдени с необходимите минерални соли и ще се снабдят с необходимия им витамин В₁₂.

Липсата на движение и прекомерната температура в помещението доведат до лошата привычка да се къпват настъргено. В храната трябва да се постави рибино масло и в помещението да се осигурява кръмно цвекло за къпане. При поява на това заболяване на прозорците да се поставят червени хартии и всяко пиле с подчертани нападателни наклонности да се уни-

щождава. В някои страни се прилага прегаряне на човката с термонаутер. Накъпаните пилета веднага трябва да се разделят и намазват с гранули. Защитно асена калпачка кръв настъргана останалите.

се за избягване изненадите от появи на остри заразни заболявания при младите птици.

В големите птичарници трябва да се създаде добра охрана на помещението. Все още съществуват помещения и дворечетата без оградя. Това осигурява контакт с умрели кокошки от личните стопанства на кооператорите или със заразни птици, по който начин проникват чума и холера.

Нека не се забравя, че и най-добрият план за люпилините кампании би останал неизпълнен, ако не се вземат мерки за провеждане на изобретения мероприятия. Те ще дават възможност в края на годината да се отчетат действителни успехи по птицевъдството.

д-р Ел. НЕФТЯНОВА

ст. научен сътрудник при Районния ветеринарен институт — Велико Търново

печалба много по-голяма от предвидената в плана.

Тази година неговите работници се стремят да обхванат всички необходими за трудещите се услуги, да ги извършват по-качествено и с по-малко разходи. Ритмичното изпълнение на плановите задачи показва, че те упорито работят в тази насока.

Разширява се значително и масовото производство на Промисления комбинат. Сега той се е кооперирал със завода „Сърп и чук“ в Габрово. Произвежда за него грайферни ходила за дамски обувки. Подготвя се да се кооперира и с машиностроителното предприятие „Първи май“ в П. Тръмбеш. По този начин в Промисления комбинат значително ще се увеличи чистата продукция и неговите работници ще могат да имат по-голямо участие в националния доход.

Михо ЦОНЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Полски Тръмбеш

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 33, 18, III, 1965 г.

